

nogen Maade tillade, og det Væsentligste, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (S. Hage) indvændte herimod, var, at Regjeringens Indflydelse med Hensyn til, hvad Rigsdagen vedtager, og overfor Rigsdagen, manglede ligeoverfor Amtsraadets Beslutninger; men ogsaa i den Henseende troer jeg, at den ærede Ordfører uimodsigeligt har godtgjort, at man, forsaavidt Forholdets Beskaffenhed tillader det, ogsaa har noget Tilsvarende her. Jeg skal i den Henseende først gøre opmærksom paa, at den af Kongen beftiktede Amtmand sidder i Amtsraadet med Stemmeret, og, hvor Tallet ellers er lige, afgjør han, hvor Majoriteten skal være; men en Bestemmelse som denne, at der skal være et kongevalgt Medlem i Forsamlingen, findes ikke med Hensyn til Rigsdagen, og der er altsaa givet en Betryggelse med Hensyn til Amtsraadet, som ikke findes her. Dernæst er den Virksomhed, som Regjeringen egentlig kan siges at udøve med Hensyn til Lovenes Tilblivelse, væsentlig Hans Majestæts Veto, og et saadant Veto er jo ogsaa overfor Amtsraadet givet den af Regjeringen beftiktede Amtmand i saadanne Spørgsmaal, hvor Alle erkjende, at et Veto bør anvendes, og uden at jeg vil sige, at det kongelige Veto altid kun behøver at benyttes af en eller anden af de Grunde, som her ere anførte, maa jeg sige, at det dog i Reglen maa antages at være Tilfældet. Amtmanden kan suspendere en Beslutning og, naar Amtsraadet ikke bøier sig for hans Mening, faae Spørgsmaalet afgjort af vedkommende Minister, naar Amtsraadet har nægtet en Udgift, som det var dets Pligt at indbrømme, naar det har besluttet en ulovlig Udgift, eller en Udgift til en fordærvelig Foranstaltning eller en Udgift til Amtsskolevæsenet, som vil medføre et ubesøiet Krav paa Statskassen; naar et af disse Tilfælde indtræder, har Amtmanden den Myndighed, at kunne anvende sit Veto, og forsaavidt vedkommende Minister tiltræder hans Afgjørelse, bliver den endelig, hvoraf det altsaa vil sees, at man ogsaa her er kommen saa nær som muligt til Grundlovens Bestemmelser med Hensyn til Rigsdagen. Den ærede Rigsdagsmand anførte dernæst som Noget, der skulde tale for at vedtage hans

Paragraf, at det ikke i Rigsdagen, saaledes som i Amtsraadet, alene er de økonomiske og finansielle Spørgsmaal, der blive at afgjøre, men at ogsaa de store nationale og politiske Spørgsmaal der forekomme; men det er ikke mange Uger siden, at jeg i dette Thing tillod mig at forsøge at tale Noget om disse Spørgsmaal, og jeg skulde fæle meget, om ikke den ærede Rigsdagsmand var en af dem, som meest misbilligede dette. Den ærede Rigsdagsmand maa jo vide, at vi paa Rigsdagen ikke ere berettigede til at beslutte Noget med Hensyn til de nationale eller politiske Spørgsmaal, og det, han i den Henseende anførte, falder altsaa til Jorden som et Intet. Jeg skulde dernæst ogsaa mene, at det, der for dem, som af Hensyn til de økonomiske og finansielle Spørgsmaal frygte for at gaae ind paa et saadant Valgsystem, maa gøre dette mindre betænkeligt, er, at som bekendt Ingen, af hvem de end vælges, kan komme ind i Amtsraadet, uden at de bidrage efter deres Evne til Amtets kommunale Udgifter, hvorved de altsaa forsaavidt Alle ere medbeelagte i de Udgifter, som Amtsraadet beslutter at skulle afholdes; den Evne er ligesaa fuldt interesseret deri som den Anden, idet vi maae gaae ud fra, at Enhver efter sine Evner svarer lige dertil. Men, sagde den ærede Rigsdagsmand, naar man vil tage den privilegerede Valgklasse bort, gjør man en virkelig Uret imod Forskjellige. Det er nu Noget, jeg ikke kan forstaae; det er mig ikke muligt at indsee, at man gjør Uret imod visse Børgere i Landet, fordi man ikke giver dem et større Privilegium end alle andre; enhver Børgere i Landet faaer, hvad der tilkommer ham, naar han har den samme borgerlige og politiske Ret, som enhver anden Mand i Landet, og gjør han Krav paa Mere, gjør han Krav paa Noget, som efter min Mening egentlig er en Uret, og som kun kan benævnes med et mildere Udtryk, fordi man efter vore Forhold er kommen til at betragte det som Noget, der burde være saaledes. Der begaaes altsaa, som sagt, ikke nogen virkelig Uret, og jeg troer ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand blev Bevist skyldig derfor. Endvidere sagde den ærede Rigsdagsmand, hvad der er fuldkommen urigtigt, at det efter Valgsystemet i den foreliggende § 2 staaer til